

Mål C-277/22**Begäran om förhandsavgörande****Datum för ingivande:**

22 april 2022

Domstol som begär förhandsavgörande:

Fővárosi Törvényszék (Överdomstolen för Budapests stad, Ungern)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

22 mars 2022

Klagande:

Global NRG Kereskedelmi és Tanácsadó Zrt.

Motpart:

Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal (Ungerska tillsynsmyndigheten för energi och allmännyttiga tjänster)

Fővárosi Törvényszék (Överdomstolen för Budapests stad, Ungern)

[*utelämnas*] **Klagande:** Global NRG Kereskedelmi és Tanácsadó Zrt.
([*utelämnas*] Budapest [Ungern] [*utelämnas*])

[*utelämnas*] **Motpart:** Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal
(Ungerska tillsynsmyndigheten för energi och allmännyttiga tjänster) ([*utelämnas*]
Budapest [*utelämnas*])

[*utelämnas*] **Part som har intervenerat till stöd för motparten:** FGSZ
Földgázszállító Zrt. ([*utelämnas*] Siófok [Ungern] [*utelämnas*])

[*utelämnas*] **Saken i målet:** överklagande av ett förvaltningsbeslut [*utelämnas*]
om energi

Beslut:

Den hänskjutande domstolen inleder ett förfarande för begäran om förhandsavgörande från Europeiska unionens domstol med avseende på tolkning av artikel 41.17 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om

upphävande av direktiv 2003/55/EG, i förhållande till artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.

Den hänskjutande domstolen ställer följande tolkningsfrågor till Europeiska unionens domstol:

- 1) **Ska artikel 41.17 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG (nedan kallat direktivet), mot bakgrund av artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att den utgör hinder för nationella bestämmelser enligt vilka det endast är den systemansvarige som, i samband med tillsynsmyndighetens förfarande i den medlemsstaten för fastställande av avgifter för nätanvändning, ersättning för tjänster som utförs av systemansvariga med tillämpning av särskilda avgifter samt anslutningsavgifter, erkänns som direkt berörd part som i denna egenskap har ensamrätt att överklaga beslut som antas inom ramen för förfarandet?**
- 2) **För det fall den första frågan besvaras jakande: Ska artikel 41.17 i direktivet, mot bakgrund av artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att, vid tillämpning av nämnda bestämmelse på ett sådant fall som avses i det nationella målet, en operatör på naturgasmarknaden som befinner sig i klagandens situation, och där den systemansvarige, med stöd av ett beslut av medlemsstatens tillsynsmyndighet som fastställer avgifter för nätanvändning, ersättning för tjänster som utförs av systemansvariga med tillämpning av särskilda avgifter samt anslutningsavgifter, tar ut en avgift av operatören för en tjänst som utförs med tillämpning av en särskild avgift, ska betraktas som en part som berörs av beslutet och som därmed har rätt att överklaga detsamma?**

[utelämnas] [processuella frågor rörande den nationella lagstiftningen]

Grund

- 1 Den hänskjutande domstolen begär att Europeiska unionens domstol (nedan kallad EU-domstolen), med stöd av artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, tolkar de unionsrättsliga bestämmelser som är relevanta för att kunna döma i det nationella målet.

Saken i det nationella målet och relevanta omständigheter

- 2 Genom beslut av den 10 augusti 2021 [utelämnas] (nedan kallat det angripna beslutet), fattat av motparten i egenskap av nationell tillsynsmyndighet inom ramen för det förfarande ex officio som myndigheten inlett med avseende på det rörelseidkande bolaget FGSZ Földgázszállító Zrt. (nedan kallat FGSZ Zrt.), i

egenskap av systemansvarig för överföringssystemet för naturgas, fastställdes för leverans av naturgas, för perioden 1 oktober 2021–30 september 2025, nivåerna för de särskilda avgifter som den systemansvarige för överföringssystemet får ta ut och för de anslutningsavgifter som ska betalas för anslutning till rörledningen. Klaganden (Global NRG Zrt.), ett rörelseidkande bolag som ägnar sig åt naturgashandel och som använder överföringssystemet för naturgas i egenskap av systemanvändare, överklagade det angripna beslutet till den hänskjutande domstolen. För att kunna pröva det nationella målet i sak är det nödvändigt att EU-domstolen besvarar de ställda tolkningsfrågorna.

- 3 Det angripna beslutet, fattat av motparten, grundar sig bland annat på ett tidigare beslut av den 30 mars 2021 [*utelämnas*], genom vilket referensprismetoden fastställdes, och som också överklagades av klaganden 2021. Genom dom av den 12 januari 2022 [*utelämnas*], som ännu inte har vunnit laga kraft, upphävde Fővárosi Törvényszék motpartens beslut [av den 30 mars 2021] och ålade densamma att genomföra ett nytt förfarande. Klaganden gör framför allt gällande att det angripna beslutet är rättsstridigt, dels eftersom beslutet [av den 30 mars 2021], som det angripna beslutet bygger på, också var rättsstridigt, dels eftersom motparten inte skulle ha fastställt en avgift för plattformen Title Transfer Facility. Klaganden hävdar i själva verket att denna plattform ingår i kategorin andra tjänster än överföringstjänster, med hänsyn till vad som föreskrivs i artikel 3.15 i kommissionens förordning (EU) 2017/460 av den 16 mars 2017 om fastställandet av nätföreskrifter för harmoniserade tariffstrukturer för överföring av gas. Klaganden menar att överträdelse har skett av artiklarna 4.4 och 19.2 i nämnda förordning och yrkar i första hand på att det angripna beslutet ska upphävas.
- 4 Motparten anser att överklagandet ska ogillas, i första hand på grund av klagandens bristande talerätt, och i andra hand på grund av att överklagandet saknar grund.

Syfte med begäran om förhandsavgörande och parternas huvudargument

- 5 Den hänskjutande domstolen prövar inledningsvis om klaganden, som systemanvändare, har rätt att överklaga det angripna beslutet, genom vilket den systemansvarige fastställer de tillämpliga avgifterna. I de förfaranden som fastställer avgifter för nätanvändning, ersättning för tjänster som utförs av systemansvariga med tillämpning av särskilda avgifter samt anslutningsavgifter är det enligt tillämpliga nationella bestämmelser endast den berörda systemansvarige som anses vara direkt berörd.
- 6 Klaganden menar att de avgifter som fastställs genom det angripna beslutet är bindande för såväl den systemansvarige som för systemanvändaren, vilket innebär att de har en direkt inverkan på båda parternas rättigheter och berättigade intressen, eftersom om dessa avgifter inte fastställs i enlighet med lagstiftningen lider systemanvändarna skada. Klaganden kan inte, i egenskap av mellanhand för

naturgas och med hänsyn till fullgörandet av sina handelsavtal, bestämma sig för att inte använda plattformen Title Transfer Facility som omfattas av det angripna beslutet, för vilken FGSZ Zrt. på ett automatiskt och tvingande sätt debiterar klaganden tillämplig avgift. För en mellanhand för naturgas handlar det inte om en frivillig tilläggstjänst, utan det är det enda sättet att bedriva handel med naturgas med andra mellanhänder, vilket innebär att det inverkar på rättigheterna och de berättigade intressena för samtliga köpare av tjänsten och övriga marknadsaktörer som befinner sig i en liknande situation (innehavare av licenser för handel med naturgas).

- 7 Klaganden anför att den enligt nationell lagstiftning hade rätt att inte ett överklagande i det förfarande som fastställer referensprismetoden på vilken avgifterna för nätanvändning grundar sig, och som fastställer rabatter, multiplikatorer och säsongsfaktorer beträffande avgifterna för förvaltning av överföringssystemet, och anser följaktligen att den åtskillnad som innebär att klaganden inte har rätt att överklaga det angripna beslutet, genom vilket avgifter för nätanvändning, ersättning för tjänster som utförs av systemansvariga med tillämpning av särskilda avgifter samt anslutningsavgifter fastställs, är diskriminerande och oförenlig med unionsrätten. Klaganden menar att när det gäller ställningen som berörd part är det irrelevant om mellanhanden redovisar avgifterna för nätanvändning som kostnader eller inte.
- 8 Motparten motsätter sig att klaganden skulle ha rätt att överklaga, och menar att denne inte var part i förfarandet för antagande av det angripna beslutet och att det inte finns någon direkt koppling mellan klaganden och föremålet för överklagandet. Motparten gör gällande att det angripna beslutet endast medför direkta förpliktelser för FGSZ Zrt., och att det därmed inte har någon direkt, utan endast indirekt, inverkan på klagandens situation. Motparten hänvisar vidare till den nationella lagstiftningen, enligt vilken endast den berörda systemansvarige anses vara direkt berörd part i förfarandet för antagande av det angripna beslutet. Motparten förnekar att det skulle vara obligatoriskt för klaganden att använda den omtvistade plattformen Title Transfer Facility och betala dithörande avgift, och anför även att den slutliga kostnaden för avgiften inte nödvändigtvis faller på klaganden, eftersom denne har möjlighet att föra den vidare. Motparten konstaterar att om klaganden ges rätt att överklaga skulle det innebära att varje person som bär den slutliga kostnaden för aktuell avgift skulle kunna betrakta sig som en ”part som berörs av ett beslut fattat av tillsynsmyndigheten” och skulle i denna egenskap kunna inleda ett förvaltningsrättsligt förfarande i en situation som den i målet vid den nationella domstolen.
- 9 Motparten hänvisar till skäl 33 i direktivet, av vilket det framgår att begreppet ”part som berörs” inte definieras i detsamma, varför det bör tolkas och fastslås i den nationella lagstiftningen. För att kunna pröva målet i sak är det enligt nationell rättspraxis nödvändigt att styrka ett direkt rättsligt intresse; det är inte tillräckligt att påvisa ett uteslutande ekonomiskt intresse som grund för rätten till överklagande.

Tillämplig lagstiftning

10 Unionsrätt:

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG: artikel 41.17
- Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna: artikel 47

Nationell rätt:

- A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény (Get.) (Lag XL från 2008 om tillhandahållande av naturgas; nedan kallad lagen om tillhandahållande av naturgas):

129/B. §

(1) I de förfaranden som fastställer avgifter för nätanvändning, ersättning för tjänster som utförs av systemansvariga med tillämpning av särskilda avgifter samt anslutningsavgifter ska endast den berörda systemansvarige anses vara direkt berörd.

(2) I förfaranden som fastställer referensprismetoden på vilken avgifterna för nätanvändning grundar sig, och som fastställer rabatter, multiplikatorer och säsongsfaktorer beträffande avgifterna för förvaltning av överföringssystemet, ska även de personer som har rätt att rådfrågas med avseende på avgifterna för förvaltning av överföringssystemet anses vara direkt berörda.

- A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) (Lag I från 2017 om förvaltningsprocessen)

17. § Befogenhet att inleda förfarandet innehas av

a) en person som har en rättighet eller ett berättigat intresse som direkt påverkas av förvaltningsverksamheten,

....

48. § Avvisande

(1) Domstolen ska avvisa överklagandet i följande fall:

...

c) Överklagandet har inte inletts av en person med lagenlig befogenhet i detta avseende.

....

Redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

- 11 Den hänskjutande domstolen är behörig att pröva överklagandet av det angripna beslutet som fattats av den nationella tillsynsmyndigheten. Innan den hänskjutande domstolen prövar klagandens överklagande i sak måste den först ta ställning till om klaganden – med beaktande av samtliga omständigheter i målet – har rätt att överklaga i enlighet med artikel 41.17 i direktivet. Om det rättsliga förfarandet har inletts av en person utan denna befogenhet ska den hänskjutande domstolen, med stöd av nationell lagstiftning och med hänsyn till processhindret, avvisa överklagandet utan att pröva det i sak. I det fall det fastslås att klaganden har rätt att inleda det rättsliga förfarandet ska den hänskjutande domstolen i nästa steg – som en nödvändig förutsättning för att pröva sakfrågan – ta ställning till om klaganden också har talerätt, det vill säga om det angripna beslutet har en direkt inverkan på dennes rättigheter eller berättigade intressen.
- 12 I direktivet definieras inte begreppet ”part som berörs av ett beslut fattat av tillsynsmyndigheten” i samband med överklagande av tillsynsmyndighetens beslut i enlighet med artikel 41.17, varför detta begrepp måste analyseras med hänsyn till EU-domstolens rättspraxis. EU-domstolen prövade i sin dom av den 19 mars 2015, E.ON Földgáz Trade (C-510/13, EU:C:2015:189; nedan kallad domen i målet E.ON Földgáz) och i sin dom av den 16 juli 2020, kommissionen/Ungern (avgifter för tillträde till överföringssystemen för el och naturgas) (C-771/18, EU:C:2020:584; nedan kallad domen i målet C-771/18) dels vilken personkrets som enligt unionsrätten har rätt att överklaga ett beslut av en nationell tillsynsmyndighet som rör regleringen av den inre marknaden för naturgas, dels – med beaktande av principen om ett effektivt rättsmedel – innehållet i medlemsstaternas skyldighet att införa sådana överklagandemekanismer. I det mål som ska avgöras av den hänskjutande domstolen är det motiverat att göra en mer ingående tolkning av båda aspekterna.

Första tolkningsfrågan – Tillämplighet hos den nationella lagstiftning som begränsar rätten till överklagande

- 13 Genom sin första tolkningsfråga efterfrågar den hänskjutande domstolen EU-domstolens tolkning av innehållet i medlemsstaternas skyldighet som föreskrivs i artikel 41.17 i direktivet, med beaktande av principen om ett effektivt rättsmedel i artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Den hänskjutande domstolen ställer sig frågan om lagstiftningen i en medlemsstat, som är tillämplig på en situation som den i det nationella målet, enligt vilken endast den berörda systemansvarige anses vara direkt berörd (129/B. § (1) i lagen om tillhandahållande av naturgas) i de förfaranden som fastställer avgifter för nätanvändning, ersättning för tjänster som utförs av systemansvariga med tillämpning av särskilda avgifter samt anslutningsavgifter, är förenlig med unionsrätten. I den nationella lagstiftningen begränsas rätten till överklagande

automatiskt (*ex lege*), utan att ge utrymme för enskilda avvägningar eller överväganden av förvaltningsdomstolen, vilket enligt den hänskjutande domstolens mening är en oproportionerlig inskränkning av rätten till överklagande i artikel 41.17 i direktivet.

- 14 EU-domstolen har behörighet att tolka begreppet ”[person] som berörs” i artikel 41.17 i direktivet. Samtidigt är den hänskjutande domstolen, utan en föregående, bestämmande och tydlig tolkning av EU-domstolen, inte behörig att fastställa unionsrättens företrädare och skyldigheten att inte tillämpa nationella bestämmelser som inte överensstämmer med denna. I avsaknad av tydliga tolkningsriktlinjer från EU-domstolen måste den hänskjutande domstolen, i enlighet med nationell lagstiftning, avvisa klagandens överklagande utan att pröva det i sak, eftersom det föreskrivs i den nationella lagstiftningen att klaganden inte ingår i den personkrets som har rätt att inleda det rättsliga förfarandet. Det är således nödvändigt med EU-domstolens rättsliga tolkning av utövandet av rätten till överklagande i enlighet med artikel 41.17 i direktivet och artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.
- 15 I domen i målet C-771/18, som meddelades till följd av överträdelseförfarande nr INFR(2014)2271 inlett av Europeiska kommissionen, bedömde EU-domstolen om de överklagandemekanismer som inrättats av den ungerska lagstiftaren var förenliga med unionsrätten, bland annat med artikel 41.17 i direktivet, som är relevant också i det nu aktuella målet. Kommissionen anförde nämligen kritik mot att det, enligt punkterna 3 och 4 i 129/A. § i lagen om tillhandahållande av naturgas, som var giltig fram till och med den 20 december 2016, med avseende på förfarandena för fastställande av avgifter för nätanvändning, ersättning för tjänster som utförs av systemansvariga med tillämpning av särskilda avgifter samt anslutningsavgifter, endast var den berörda systemansvarige som betraktades som part och kunde utöva rätten till att överklaga. Efter inledandet av kommissionens förfarande upphävde dock [den ungerska] lagstiftaren de omtvistade bestämmelserna och kommissionen godtog detta som lösning på problemet, även om den vidhöll sitt påstående om att Ungern inte fullt ut hade fullgjort sina skyldigheter genom att inte ha infört en lämplig mekanism för att säkerställa rätten att överklaga den nationella tillsynsmyndighetens beslut i enlighet med artikel 41.17 i direktivet.
- 16 Trots att EU-domstolen, inom ramen för överträdelseförfarandet, inte behövde granska överklagandemekaniserna i punkterna 3 och 4 i 129/A. § i lagen om tillhandahållande av naturgas, som var giltig fram till och med den 20 december 2016, är det angeläget att påtala likheterna mellan den tidigare regleringen och de nuvarande bestämmelserna i samma lag. Den mest relevanta likheten är att båda regleringsmodellerna endast betraktar den systemansvarige som direkt berörd part, vilket innebär att denne är den ende som har rätt att överklaga. Enligt den hänskjutande domstolens mening överensstämmer innehållet i punkterna 3 och 4 i 129/A. § i lagen om tillhandahållande av naturgas, som var giltig fram till och med den 20 december 2016, med innehållet i den nu giltiga 129/B. § punkt 1 i samma lag, på ett sätt som gör den nuvarande

regleringen identisk med de bestämmelser som tidigare ifrågasatts av kommissionen.

- 17 EU-domstolen konstaterade i punkt 50 i domen i målet E.ON Földgáz att även om enskildas talerätt och intresse av att få sin sak prövad i princip ska regleras i den nationella rättsordningen, krävs enligt unionsrätten emellertid att likvärdighets- och effektivitetsprinciperna iakttas och att rätten till ett effektivt domstolsskydd i den mening som avses i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna inte åsidosätts genom den nationella lagstiftningen.
- 18 Med beaktande av de invändningar som kommissionen presenterade mot överklagandemekanismen 2016 anser den hänskjutande domstolen att svaret på den första tolkningsfrågan måste vara att artikel 41.17 i direktivet, mot bakgrund av artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, ska tolkas så, att den utgör hinder för nationella bestämmelser som, i samband med tillsynsmyndighetens förfarande i den medlemsstaten för fastställande av avgifter för nätanvändning, föreskriver att den systemansvarige är den enda part som berörs direkt och som därmed har rätt att överklaga beslut som antas inom ramen för detta förfarande. Den hänskjutande domstolen anser i själva verket att 129/B. § punkt 1 i lagen om tillhandahållande av naturgas på ett omotiverat sätt inskränker personkretsen med rätt att överklaga tillsynsmyndighetens beslut till endast den systemansvarige, så att andra aktörer på naturgasmarknaden inte ges möjlighet att överklaga beslut som direkt kan påverka dem.
- 19 Med hänsyn till ovanstående, för det fall EU-domstolen besvarar den första tolkningsfrågan jakande, kommer den hänskjutande domstolen inte att tillämpa 129/B. § punkt 1 i lagen om tillhandahållande av naturgas i det nu aktuella målet när det gäller klagandens rätt att inleda ett rättsligt förfarande, med hänvisning till att den nationella lagstiftningen inte är förenlig med vare sig de unionsrättsliga bestämmelserna om rätten till överklagande eller principen om ett effektivt rättsmedel i artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Unionsrätten skulle i detta fall vara direkt tillämplig och ha företräde framför den nationella lagstiftningen. Den hänskjutande domstolen skulle tillerkänna klaganden en allmän rätt att inleda det rättsliga förfarandet, vilket skulle ge anledning att besvara den andra tolkningsfrågan om räckvidden, såsom den definieras i unionsrätten, för klagandens talerätt i det nu aktuella målet, vilken kan kopplas till frågan om denne berörs personligen.

Andra tolkningsfrågan – Talerätt för en marknadsaktör som klaganden

- 20 Genom den andra tolkningsfrågan begär den hänskjutande domstolen, med avseende på de unionsrättsliga bestämmelserna om regleringen av den inre marknaden för naturgas genom vilka den personkrets fastställs som har rätt att överklaga tillsynsmyndighetens beslut, EU-domstolens tolkning av och vägledning om det är lämpligt att betrakta en marknadsaktör som befinner sig i klagandens situation i det förvaltningsrättsliga förfarandet mot det angripna

beslutet, som är saken i målet vid den nationella domstolen, som en ”part som berörs av ett beslut fattat av tillsynsmyndigheten”.

- 21 Den hänskjutande domstolen menar att denna frågeställning liknar den som prövades av EU-domstolen i domen i målet E.ON Földgáz. Enligt punkt 48 i den domen hade rätten att överklaga för det rörelseidkande bolaget E.ON Trade Földgáz Zrt. sin grund i den omständigheten att bolaget hade vissa rättigheter och det ansågs att dessa rättigheter kunde påverkas av tillsynsmyndighetens beslut. I punkt 49 i domen i målet E.ON Földgáz påtalade EU-domstolen att i avsaknad av unionsrättsliga bestämmelser på området ankommer det på varje medlemsstat att i sin rättsordning ange vilka domstolar som är behöriga och fastställa de processuella regler som gäller för talan som syftar till att säkerställa skyddet av de rättigheter för enskilda som följer av unionsrätten; medlemsstaterna bär likväl ansvaret för att dessa rättigheter i varje enskilt fall tillförsäkras ett effektivt skydd. Medlemsstaterna ska dock utöva denna behörighet med respekt för och utan att åsidosätta rätten till ett effektivt rättsmedel som garanteras i artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.
- 22 Mot bakgrund av ovanstående är det i det nationella mål som ska avgöras av den hänskjutande domstolen nödvändigt med en tolkning av artikel 41.17 i direktivet för att kunna ta ställning till om klaganden, som är ett rörelseidkande bolag som bedriver handel med naturgas och som i egenskap av systemanvändare använder överföringssystemet för naturgas, ska anses vara en person som innehar rättigheter med stöd av direktivet och vars situation påverkas eller kan påverkas av ett beslut av tillsynsmyndigheten om fastställande av avgifter för nätanvändning, ersättning för tjänster som utförs av systemansvariga med tillämpning av särskilda avgifter samt anslutningsavgifter, på ett sätt som gör att klaganden ska tillerkännas rätten till överklagande. För att besvara denna frågeställning är det påstående relevant som framförs av klaganden i överklagandet, enligt vilket det angripna beslutet är oförenligt med unionsrätten, i och med att det strider mot artiklarna 3.15, 4.4 och 19.2 i förordning 2017/460; detta är en fråga som endast kan prövas i sak om den hänskjutande domstolen bekräftar klagandens talerätt.
- 23 Den hänskjutande domstolen föreslår att en aktör på naturgasmarknaden som befinner sig i klagandens situation, i ett sådant fall som avses i det nationella målet, ska ha rätt att överklaga, eftersom denne kan påverkas direkt. Grunden för detta är att den systemansvarige, som omfattas direkt av det angripna beslutet, på ett automatiskt och tvingande sätt tar ut avgifterna som fastställs genom beslutet av klaganden, vilken i egenskap av marknadsaktör som ägnar sig åt naturgashandel är skyldig att betala dessa avgifter till den systemansvarige; om klaganden inte fullgör denna skyldighet kan den inte bedriva sin verksamhet. Den eventuella olagligheten hos det angripna beslutet (i detta mål: oförenlighet med unionsrätten) har följaktligen en direkt inverkan på klagandens rättigheter och berättigade intressen.
- 24 Med hänsyn till ovanstående är det, för att kunna pröva sakfrågan i det nationella målet, nödvändigt att båda tolkningsfrågorna besvaras, i syfte att kunna fastställa

om klaganden har rätt att inleda det rättsliga förfarandet och om denne har talerätt, det vill säga om dennes rättigheter eller berättigade intressen direkt åsidosätts.

25 [utelämnas]

26 [utelämnas] [processuella frågor rörande den nationella lagstiftningen]

Budapest den 22 mars 2022.

[utelämnas] [underskrifter]

ARBETS
DOKUMENT